

De belangrijkste issues voor de podiumkunsten

Systeemfout herstellen. Er is een grote kloof ontstaan tussen de basisinfrastructuur (BIS) en het Fonds Podiumkunsten. De BIS borgt functies in het podiumkunstenlandschap die we van belang vinden voor de Nederlandse cultuur, het fonds richt zich primair op nieuwe instroom en activiteiten. Het middensegment van de podiumkunstensector valt in een kloof tussen fonds en BIS in. Hierdoor dreigen belangrijke spelers in het veld die bewezen hebben kwaliteit te leveren, te verdwijnen. Er is voor één jaar (2017) €10 miljoen voor hen vrijgemaakt door de Tweede Kamer, maar voor de overige drie jaar van de lopende cultuurnotaperiode is nog geen oplossing gevonden. Dit terwijl in de werkpraktijk de voorbereidingen voor producties in 2018 nu al in volle gang zijn.

Maatwerk creëren. *One size fits all* is niet van toepassing op de veelkleurigheid en veelzijdigheid in de podiumkunstensector. Subsidieregelingen zijn (te veel) verworden tot een mal die lang niet altijd aansluit op de werkelijke situatie in het veld. In plaats van de podiumkunst te stimuleren wordt deze beperkt en soms zelfs afgeremd in zijn ontwikkeling. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een groep door het Fonds Podiumkunsten gefinancierde producenten en bij de jeugdproducenten.

Publieksontwikkeling verstevigen. Verder uitbouwen van strategische samenwerkingsverbanden met podia, samen verantwoordelijkheid nemen voor het bereiken van nieuwe publieksgroepen met passend aanbod. In de wisselwerking tussen aanbod en afname spelen de Rijksoverheid en de regionale/lokale overheden eveneens een cruciale rol; goede afstemming over investeringen in productie en/of programmering en voorwaarden voor subsidiëring die de verschillende subsidiegevers stellen, is noodzakelijk.

Diversiteit zichtbaar maken. De podiumkunstensector wil een inclusieve sector zijn; kunst is bij uitstek een terrein waar niemand wordt uitgesloten, waar het onbekende met nieuwsgierigheid wordt onderzocht en omarmd. Er gebeurt al veel op het gebied van diversiteit, maar de sector moet dit meer zichtbaar maken. Daarnaast kan de sector nog meer vooruitgang boeken door de Code Culturele Diversiteit actief toe te passen. Daar wordt door de gezamenlijke werkgeversverenigingen op ingezet.

Arbeidsvoorwaarden verbeteren. De werkgevers in de podiumkunsten willen hun verantwoordelijkheid nemen voor goede arbeidsvoorwaarden, maar zijn daarbij afhankelijk van de subsidiërende partner(s). De verenigde werkgevers hebben een vernieuwde cao toneel en dans afgesloten met de vakbond, en in de muzieksector is een richtlijn voor honorering van ensemblemusici vastgesteld. Werkgevers moeten in staat gesteld worden op reële kosten gebaseerde beleidsplannen in te dienen, waarbij prestatieverplichtingen en aandacht voor een gezonde bedrijfsvoering meer in balans zijn. Cao's en honoreringsrichtlijnen zijn er om nageleefd te worden maar daar dienen alle betrokken partijen verantwoordelijkheid in te nemen, dat kan niet alleen bij de werkgevers gelaten worden. De SER en de Raad voor Cultuur hebben in april 2017 een rapport uitgebracht, waarin ze aanbevelingen doen om de arbeidsmarktsituatie in de sector te verbeteren.